

Платова Ксенія Сергіївна

Педагог інклюзивної та корекційної освіти,
учитель початкових класів

Platova Ksenia

Teacher of inclusive and special education,

Elementary school Teacher

ORCID: 0009-0008-0551-068X

[https://doi.org/10.60022/3\(2\)-7GF](https://doi.org/10.60022/3(2)-7GF)

Рецензія на статтю

«ПОДОЛАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ТА КОМУНІКАТИВНОГО ВІДЧУЖЕННЯ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ДИТИНИ ЗІ СКЛАДНИМ ПОРУШЕННЯМ МОВЛЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ КОРЕКЦІЙНОЇ ТА РОЗВИВАЛЬНОЇ РОБОТИ ПРИ ЕФЕКТИВНІЙ СПІВПРАЦІ З БАТЬКАМИ»

Дослідження автора постає як відповідь на критичні виклики, перед якими опинилася українська система спеціальної освіти внаслідок військової агресії та необхідності переходу на дистанційні форми навчання. Автор фокусує увагу на проблемі «подвійної вразливості» дітей із тяжкими порушеннями мовлення: з одного боку, вони мають складні освітні потреби, а з іншого — опиняються в ситуації цифрової ізоляції, що провокує соціальне та комунікативне відчуження. У роботі обґрунтовано, що за відсутності безпосередньої взаємодії з педагогами та однолітками темпи розвитку мовленнєвих навичок можуть суттєво сповільнюватися, що робить пошук нових методів корекції життєво необхідним.

В основу статті покладено ідею подолання бар'єрів на декількох рівнях: від технічної підтримки та адаптації змісту програм до подолання особистісних психологічних труднощів дитини. Автор пропонує цілісну модель, де дистанційне навчання розглядається не як обмеження, а як сучасний інструмент, що забезпечує гнучкість, психологічний комфорт та можливість використання інноваційних цифрових технологій.

Особливу наукову цікавість викликають запропоновані автором підходи до мінімізації відчуження:

1. глибока індивідуалізація: використання спеціальних навчальних планів, що враховують не лише діагноз, а й особистісний потенціал кожної дитини;
2. інтеграція альтернативної комунікації: впровадження жестів, зображень та спеціалізованого програмного забезпечення, що дозволяє дитині ефективно взаємодіяти в онлайн-середовищі;
3. психоемоційна стабілізація: використання інтерактивних вправ для зняття стресу, зумовленого ізоляцією, та підвищення мотивації учня.

Центральним вектором роботи є переосмислення ролі родини. Автор доводить, що за умови дистанційного формату батьки перетворюються на ключових суб'єктів корекційного процесу, фактично виконуючи роль тьюторів у домашньому середовищі. У тексті детально прописано механізми такої співпраці: від регулярних онлайн-консультацій з логопедами та психологами до проведення спеціальних тренінгів для батьків. Автор наголошує, що спільне розроблення індивідуальних цілей та постійний обмін інформацією між закладом і родиною є критичною умовою успішної соціальної інтеграції дитини.

Наукова новизна дослідження полягає у систематизації чинників, що призводять до відчуження в цифровому просторі, та визначенні шляхів їх подолання через синергію корекційної роботи та родинної підтримки. Практична значущість роботи підтверджується тим, що запропоновані методи дозволяють досягати значних логопедичних успіхів навіть у стислі терміни за умови активного залучення сучасних цифрових засобів.

Робота є глибоким, методологічно вивіреном дослідженням, що відповідає всім критеріям науковості. Автор оперує сучасною термінологією, спирається на актуальні джерела та пропонує рішення, які мають безпосереднє прикладне значення для спеціальних педагогів, логопедів та керівників закладів дошкільної освіти. Статтю можна схарактеризувати як вагомий внесок у розвиток теорії та практики інклюзивної освіти в кризових умовах.

Стаття відповідає вимогам, що висуваються до наукових публікацій у фахових виданнях і рекомендована до друку у науковому журналі «Гуманітарний форум».